

fra

RIKSADVOKATEN

R. 247/32.

Oslo, den 18. januar 1932.

Herr statsadvokaten i

Rettsmedisinske undersøkelser.

I. Fra Den rettsmedisinske kommisjon har jeg mottatt en henvendelse datert 14. desember 1931 hvori under henvisning til kommisjonens beretning for 1927 pag. 159 fremheves det ønskelige og nødvendige i at der ved vanskelige tilfelle av rettsmedisinske likåpninger brukes spesialkyndig assistanse. Særlig gjelder dette hvor der foreligger tegn som kan tyde på at dødsfallet skyldes drap. Det anføres at de rettslige likåpninger av denne art er få og inntreffer relativt sjelden. Nogen spesiell erfaring i denslags forretninger kan de fleste læger, uansett om de har en del befatning med rettsmedisinske saker, derfor ikke få. Rettslige likåpninger krever imidlertid ofte spesiell innsikt og sakkunnskap og den nuværende praksis, at rettslige likåpninger foretas av to av de nærmestboende læger, ansees derfor ikke betryggende.

For å sikre en pålitelig rettspleie anbefaler derfor kommisjonen at påtalemyndigheten og forhørsrettene, når der er spørsmål om likåpning i et tilfelle hvor forholdene tyder på at dødsfallet skyldes drap, før opnevne av sakkyndige skjer, pr. telefon konfererer med nærmeste prosektor....¹⁾

....

Den anførte fremgangsmåte vil fortrinsvis bli å befølge hvor dødsfallet antas å skyldes drap (derunder barnedrap), men også ellers hvor dødsfallet antas å skyldes en forbrytelse (legemsfornærmelse eller legemsbeskadigelse med døden som uforsetlig følge), og hvor det på forhånd må antas at obduksjonen vil være av vanskeligere art, det vil som regel si: hvor dødsmåten og dødsforvoldelsen ikke er helt på det rene.

Nærværende henstilling skjer efter konferanse med Justisdepartementet, som har gitt den sin tilslutning og vil rette en lignende henstilling til underdommerne.

1) Henvendelsene rettes nå til:

- a) Rettsmedisinsk Institutt, Universitetet i Oslo.
- b) Gades Institutt, Avdeling for rettsmedisin, Universitetet i Bergen.
- c) Sentralsykehuset, Patologisk Institutt, Trondheim.
- d) Morfologisk Seksjon, Institutt for Medisinsk Biologi, Universitetet i Tromsø.

II. I en annen skrivelse av 11/12 1931 har den rettsmedisinske kommisjon anført følgende:

«Kommisjonen, har grunn til å anta at den ikke på langt nær får avskrift av alle de rettsmedisinske erklæringer som avgis i straffesaker. Hvis disse erklæringer bare skal være til foreløbig bruk for politiet, er der antagelig ingen betenkelighet herved. Skal de brukes under sakens videre behandling, og spesielt også ved hovedforhandling i den, anser man det derimot hevet over tvil at der må innsendes avskrift til kommisjonen overensstemmende med det for rettsmedisinske sakkyndige gjeldende reglement § 2 (jfr. kgl. res. av 13. november 1931).

Man tillater sig derfor å henstille til herr riksadvokaten at påtalemyndighetens tjenestemenn får pålegg om, i alle tilfelle hvor en lægeerklæring aktes benyttet som sakkyndig erklæring ved den endelige avgjørelse av en straffesak, å gjøre vedkommende læge opmerksom på dette og på plikten til å sende avskrift av erklæringen til den rettsmedisinske kommisjon. Såvidt mulig bør lægen få denne meddelelse samtidig med at undersøkelsen begjæres. Er det på det tidspunkt endnu usikkert om det foreliggende forhold vil lede til straffesak, bør han få meddelelsen så snart dette er på det rene, og i hvert fall så tidlig at avskriften kan være innsendt til kommisjonen i god tid før saken skal avgjøres.»

Jeg skal herved anmode om at der for fremtiden blir forholdt således som begjært av den rettsmedisinske kommisjon, og at der også såvidt det kan skje føres innseende med at innsendelse av avskrift av rettsmedisinsk erklæring ikke forsømmes.

III. Jeg finner samtidig å burde innskjerpe nødvendigheten av at der i saker hvor der er spørsmål om å beslutte anvendelse av sikringsmidler like overfor nogen sjelelig svak person — i henhold til straffelovens § 39 — alltid innhentes sakkyndig erklæring om vedkommendes mentale tilstand, såfremt sådan erklæring ikke allerede foreligger.¹⁾

....

De Dem underordnede politiembetsmenn bes gitt fornødent pålegg overensstemmende med det ovenfor anførte.

Til lettelse ved sakens ekspedisjon vedlegges en del avtrykk av denne rundskrivelse.

Haakon Sund

1) Se også rundskriv nr. 5/1970.